

del af, hvad der passerer igjennem, og man behøver ikke at frygte for, at man skulde tage saa mange Al bort, at ingen naaede Havet for at innne forplante sig. For Fuldstændigheds Skyld skal jeg tilføje, at afdøde Professor Krøyer i det Værk, jeg nævnedes, Pagina 636, tilføjer, at: „Efter Bestaffenheden af Vind og Veir nærme Alene sig til, eller fjerne sig fra Kysten, og herpaa beror altsaa Fiskeriets mere eller mindre heldige Udfald; i mørkt Veir søger Alen Grundene, i Maanestjn Dybet; om Dagen synes den at ligge stille, skjult i Bundens Dynd. Med paalands Vind fjerner den sig fra Kysten, men nærmer sig denne, naar Vinden blæser fra Landet.“ Det var i det Væsentlige de Bemærkninger, jeg havde at fremføre. Jeg skal endnu for Fuldstændigheds Skyld nævne, at afdøde Professor Krøyer skjelner mellem flere Slags Al, mellem Bliseaalen, den gule Al, Klopaalen og Gaarbaalen, og det er navnlig denne sidste, hvortil disse hans Bemærkninger referere sig. De nyere Naturforskere synes imidlertid at tvivle om, at denne Inddeling af Alen er rigtig. Saaledes finder jeg, at Dr. Sütten i et Møde af 9de August 1873 i Fiskerikommissionen ifølge dennes Protokol Pagina 8 har udtalt sig saaledes: „Man er ikke enig, om de forskellige hos os forekommende Former af Aaleslægten ere skarpt adskilte Arter (i den naturhistoriske Betydning) uden indbyrdes Sammenhæng og Overgange, eller om de tildels kun ere at betragte som Afarter, hvad maaske turde komme Sandheden nærmest.“

Det synes altsaa, at Dr. Sütten mener, at en egentlig Artsforskjel mellem de forskellige Al ikke bestaar. Jeg har nu kun tilbage med faa Ord at omtale, at der er flere Steder i Landet, hvor de stedlige Fiskere endnu ikke have set sig istand til at anstafte sig de forbedrede Redskaber, ved hvilke de vilde kunne finde en saa meget større Indtægt, og det lader sig ikke negte, at paa saadanne Steder foraarsager eller kan idetmindste Brugen af Vaad foraarsage de lokale Fiskere ikke liden Skade. Jeg talte saaledes i Sommer med en Mand fra Nakkov, og han meddelte mig, at der stode de stedlige Fiskere endnu paa en spændt Jod med de fremmede Vaadfiskere, som pleiede at komme i Fjordene, og han ønskede, at det kunde blive disse forbudt at komme der. Jeg spurgte ham, om han ikke mente, at de stedlige Fiskere kunde fortjene langt mere, naar de ogsaa kunde anstafte sig Vaad. Jo, det indrømmede han, at det var ganske vist hans Mening, men de stedlige Fiskere havde ikke Raad til at anstafte sig disse Vaad, de besad ikke Midler dertil, det var fattige Folk. Det forekommer mig, at der paa dette og andre Steder, hvor Forholdene maatte være lignende, kunde være god Grund til af de Midler, som blive foreslaaede paa Finantsloven til Fiskeriets Fremme, ved Laan eller paa anden Maade at forhjælpe stedlige

Fiskere til saadanne Vaad, saa at ogsaa de kunde blive delagtige i den Rigdomskilde, som har vrist sig at flyde, og som man kan se af i saa fuldt et Maal, naar man har de nødvendige Redskaber. Jeg beder det ærede Thing indskyldte, at jeg maaske har opholdt det temmelig længe, men jeg har dog ikke troet at burde tilbageholde disse Bemærkninger paa Grund af den store Vigtighed, som hele Drivvaadfiskeriet og Aalesfiskeriet overhovedet har i økonomisk Henseende; thi det har vist sig, at dette Fiskeri, naar Fiskerne have Betingelserne for dets Benyttelse, er istand til at bringe disse en Velstand, som de hidtil hverken have kjendt eller troet det muligt at opnaa for dem.

Chr. Jensen: Nærværende Lovforslag er i det Væsentlige overensstemmende med det Lovforslag, som blev forelagt ifjor; der er kun et Par enkelte Punkter, hvori det afviger derafra, navnlig i §§ 3 og 4. Disse Afvigelser maa jeg indrømme den høitærede Minister ere Forbebringere. Om de end ikke ere saa udgimnende, som Udvalget havde ønsket, ere de dog Forbedringer, og de sigte til at imødekomme i den Retning, som Udvalget i det Hele havde ønsket. Jeg beklager kun, at den høitærede Minister ikke har paa mange flere Punkter i det foreliggende Lovforslag imødekomet Udvalgets Røster. Jeg kan imidlertid nok forstaa, at den høitærede Minister helst havde ønsket at se en Afstemning her i Thinget, inden han tog væsentligt Hensyn til, hvad Udvalget havde ment, da den Betænkning, der foreligger, jo kun bærer Navn af foreløbig Betænkning og saaledes ikke kan være en væsentlig Veiledning for den høitærede Minister; thi jeg antager nu, at dette er Grunden til, at den høitærede Minister ikke har taget mere Hensyn til, hvad der er antydet i den Betænkning, som blev afgivet ifjor. Den sidste ærede Taler har i et meget udførligt Foredrag gjernemgaaet Lovforslaget paa mange Omraader; jeg skal ikke følge ham, men kun tillade mig at berøre et enkelt Punkt. Den ærede sidste Taler kom til at tale om Aalesnurrevaad, som bruges her omkring ved Æerne, ved Sjælland og Fyen saavel som ved Lolland og Falster; men som det vil ses, er Aalesnurrevaad forbudt her i Lovforslaget. Jeg har tidligere været en Forsvarer af Aalesnurrevaad, og det er jeg væsentlig endnu, naar de kun benyttes til Aalesfiskeri; men desværre have vi Erfaring for, at de ikke gjøre det. Og hvorfor? Fordi der er for mange Indskrænkninger med Hensyn til Fjlynder-Snurrevaad. Dette gjælder navnlig i September Maaned, som Fiskerne sætte megen Pris paa, og da ogsaa i April Maaned; i disse to Maaneder ere Fiskerne udelukkede fra Brugen af Fjlynder-Snurrevaadet, og derfor bliver Aalesnurrevaadet eller Bøtvaadet misbrøgt til at fange Fjlyndere med, og Kontrollen har meget vanskeligt ved at kontrollere